

אתה השובט!

במשפט ציבורי על המטרה

שיעור ביוזמת העולם הזה — כוח חדש באולם קולנוע "חך", ירושלים, ביום שישי 17.6.66, בשעה 8.00 בערב. במשפט ישמש כל הקהל כחבר מושבעים ויצביע בתום הדיון על פסק הדין.

אב בית הדין פיטר פריי

חבר השופטים:

ד"ר משה כפטי קסגור: עו"ד סלמן מויק סנגור: עו"ד אמנון זכרוני
התביעה תביא למשפט, בנוסף לעדויות ככתב וקסעי סרטים, עדים לעניינים בחדרי מעצר ודיכוי הפגנות.

בין העדים:

ח"כ אורי אבנרי
ד"ר רם מואב
עו"ד ראובן קמינר

ההגנה הזמינה למשפט אנשי מטרה, ביניהם:

השר בכור שיטרית המפקח הכללי פנחס קופל.

ברמת-גן

ביום ד', 15 ביוני, בשעה 8.30 בערב, בקפה עצמאות בנן המלך דוד (מאחורי קולנוע אורדט), ירצה עו"ד סלמן מויק על הנושא יחסי ישראל ערב אחרי ההרצאה יתקיים דיון חופשי.

בפתח-תקווה

ביום ד', 15 ביוני, בשעה 8.30 בערב, יתקיים חגיגיית בבית משפחת סילין, רח' אחד העם 34, בהשתתפות עו"ד שמואל סגל שירצה על הנושא הפרדת הדת מן המדינה — כיצד?

בתל-אביב

ביום שני, 20 ביוני, בשעה 8 בערב, במשרדי מערכת העולם הזה, רח' גליקי סוף 8, תל-אביב, ירצה עו"ד סלמן מויק על הנושא בעיות החינוך במדינה אחרי ההרצאה יתקיים דיון חופשי.

בחיפה

ביום א', 26 ביוני, בשעה 8 בערב, בקפה נן העיר, רח' חורי פינת הוואדי, תתקיים אסיפה בה ירצה עו"ד פילבסקי על האבטלה והמשבר הכלכלי ועדי פעולה!

ביפו

ביום ד', 22 ביוני, בשעה 7.30 בערב, בקפה תלפיות, רחוב יפת 116, עמי, תתקיים פגישה עם אהמד מצארוזח וד"ר ארנפלד ועם עורך הזה אלעאלס סמיה אדיקאסם כל המפלגות מלוכלכות — כן או לא?

במסגרת הדיון הרעיוני בתנאי עה, תקיים החטיבה האזורית ירושלים פידרת הרצאות, שי אחריהן ייערך ויכוח חופשי, על הנושאים הבאים, במועדים אלה:

ביום ג', 28 ביוני, בשעה 8.30 בערב, בבית החלוצות, ידבר אורי אבנרי על הנושא: פעולנו בכנסת — האם אנחנו מדברים אל הקירות?

ביום ג', 12 ביולי, בשעה 8.30 בערב, בבית החלוצות, ידבר עו"ד אמנון זכרוני על הנושא: מי אמר שזו דמוקראטיה?

ביום ג', 26 ביולי, בשעה 8.30 בערב, בבית החלוצות, ידבר עו"ד פילבסקי על הנושא: הסכנה הנוראה: ועדי פעולה!

ביום ג', 9 באוגוסט, בשעה 8.30 בערב, בבית החלוצות, ידבר דו"ד ארנפלד על הנושא: כל המפלגות מלוכלכות — כן או לא?

בות מפורזים, בשורה ישרה וארוכה, פחי זבל.

בכל שיכון יש המון בתים ובין בית לבית יש מידשאות, ועל המידשאות מונחת, בגלים ישרים, ערימות של אשפה.

אשקלון היא עדיין עיר קטנה יחסית, אבל היא ממשיכה להתפתח ולהתרחב, והיקף גליהזבל ופחיהאשפה הולך וגדל.

בתוך פחיהאשפה של אשקלון גרים זור גות צעירים ומבוגרים, אנשים לבנים ונערי מים, ברובם יוצאי מרוקו, דוברי צרפתית ועברית שוטפות.

יש שם אפילו פחיהאשפה אחד, גדול, המיוחד לזוגות צעירים שחזרו זה עתה מ"ירח-הובש שלהם.

יש להם דירות קטנות, נחמדות, עם סל"פון ורדיו, ושולחן פורמאליקה עם ספה ל"יום ומיטה ללילה, צנצנת לגלדיליות על כוננית, כרים על המיטה, ונשים חודשות, מירח-הובש, המגישות יפה מיץ ופירות. כל החלונות סגורים על מנעולים, והיתושים מוזמזמים בחוץ ומחכים בסבלנות שמישהו יכניס אותם פנימה.

בפח הובל — ילדים. האנשים ש"בנו את השיכון שלנו", מספר יחיאל אב"שרה, מפתח-זבל 579, "לא עשו מקום לשים את האשפה. או מה? אנחנו קונים פחים, ואין איפה לשים. שמים על הרחוב, ואני שים אחרים, מהשיכונים האחרים, גונבים."

"או מה עשיתם? לקחנו חביות גדולות ו"שמנו את הובל בתוכן. והעירייה עכשו באה ואומרת: לא רוצים לקחת את הובל מהחביות. תקחו אותם בעצמכם, ותקברו אותם בחול."

גם קלוד הגיע זה עתה מירח-הובש. הוא יושב ליד פחיהזבל שלי וקורא ספר. אשתו נחה בשמש, בצל הובל של השכנה. אין אצלם הרבה מריבות בעניינים הללו. עינו של אף אחד לא צרה בזבל של חברו. הם מרשים, איש לרעהו, להשתמש בו ללא קמצנות.

פחיהאשפה של קלוד מלא דברים שאפשר עוד להשתמש בהם: צעצועים, משחקים ו"ילדים קטנים. רחמי לוי, מהדירה השכנה, שומרת ליד הפח את השעת האחים שלה. היא כבר בכיתה ז', והיא רוצה ללמוד ב"תיכון, ובאוניברסיטה. אם אמא שלה תרשה לה.

פעם היא היתה בתל-אביב, בסוכנות, וזה נורא מצא חן בעיניה: "עיר כל כך גדולה, וכל כך נקיה."

בפח אין זבל. הובל של אשקלון מחו"לק לארבעה חלקים. יש זבל של חביות, יש זבל של כבישים ומדרכות, יש זבל של ה"צריפים, שהוא ההתיק ביותר, ויש הובל ה"מיוחס המונח בסדר בתוך פחיהזבל. את הובל הזה מטלקת העירייה פעם או פעמיים בשבוע, ולכן פחי הובל הם המקומות היחיידיים בהם אין באשקלון זבל.

הצריפים של שיכון שמשון הם המקופ"חים ביותר מהבחנה הוואת. "אלינו" אומר ניסים דהן, "לא באים אף פעם. לא יודע למה. יש לנו פחים, אבל לא באים. לא רוצים לבוא. רק כל חודש שולחים לנו חשבון של הובל. 60 לירות. אנחנו לא משלמים."

בצריף שלו מתגלגלים שלושה ילדים קט"נים, ואשה עם עיני אילה גדולות, שמלה ארוכה עד הריצפה ותיוך של מאדונה.

הוא לא רוצה לעבור לשיכונים, כי יש שם הרבה אנשים וצפוף, ולא רואים את הנוף. הוא רוצה דווקא להישאר בצריף, ליד השדה הפתוח.

השדה הפתוח שליד הצריף שלו הוא אחד השדות היפים של אשקלון, והוא מלא גב"עות ועזלות, ירוקות. על כל גבעה צומח דקל, ילדים קטנים משחקים בין העצים, וה"רוח שושבת מעלה לאחיר גליט-גלים של יתושים."

מהשדה נודף למרחקים ריח ניחוח של תפוזים וקובים, ירקות מלפני שלוש שנים, שירים של אוכל ונבלות של חיות. העירייה לא באה לקחת את הובל מאז שנבנו הצריפים. ואנשי הצריפים לא מתאוננים. מר טב שדה עם זבל מאשר זבל בלי שדה. לא?

אבל אין דבר. המצב המזוהל הזה לא ימשך שם זמן רב. העירייה כבר מצאה לו פתרון. היא תלך מפח זבל לפח זבל ותרטס אותם בחומרי חיטוי. היא כבר הח"לה במיבצע, וכבר הוציאה עליו 15,000 ל"רות. מעכשו יהיה לתושבי אשקלון זבל נקי, מרוסס ומחוסא. איזה תענוג.

רים, ואחר כך מוציאים אותם לחנויות, ו"אנשים אחרים שקונים וקוראים."

"אני לא יודע", הודה השני, "אני חושב שאלה שהשתתפו בדו"שית היו סופרים; הוא, איך קוראים לו, קורצווייל, והשני, סדן. אבל אני לא חושב שנהוג כאן שסופ"רים גם כותבים ספרים. רק מאמרים על הספרות."

מה זה דו"שיח? כל אותו זמן הלכו המכרים הוותיקים של זקני הסופרים ונעשו יותר ויותר ותיקים. חצי שעה מאז שהגיעו, הם כבר פגשו יודים מתקופת ההשכלה, והחליפו איתם דעות על זאן, ועל גובה ה"משכורות שם."

אחד מהסופרים הצרפתיים היה עסוק ב"נסיונות לפגוש במיקרה את מלצר השמפניה ולקחת ממנו בהיסח-הדעת כוסית אחת. אבל המלצר שניהל כל פעם אף כיון המגש. סופר ישראלי צעיר, העוסק שנתיים ב"כתיבת המשפט של פקאק, נפגש עם סופר ישראלי צעיר, העוסק שלוש שנים בכתיבת הספרה של פקאק. ושאל אותו אם הם לא נפגשו כבר באיזשהו מקום.

הצרפתי הפסיק את ציד השמפניה, וביקש מאחד ממארחיו פרוטקציה אצל המלצר. בוגרי הסופרים עסקו בשיחה ערה על ה"מצב הקשה בזמן האחרון עם ידוים מגלות ספר. וממלא-מקום פקאק שאל את המשר"ר דויד רוקא אם הוא יודע מה זה דו"שיח. "דו"שיח", הוא סיפר, "זה כשמסתת"רים מאחורי שיח ואומרים דו, דו, דו".

אילו ידע פקאק איזה מין הומור יש לו. סופר השמפניה הצטרף אל שני הצרפתיים האחרים, שהיו בעיצומו של התיכוח, והודיע להם שלפי החדשות האחרונות ששמע זה עתה ממקור ספרותי מוסמך, אז הסופרים הישראליים הגדולים ביותר הם קוהלת ו"איוב. אם כי הוא שמע שאין להשוות אותם עם סארטר וקאמי."

הקוקטייל עמד להסתיים. משהו ציין ב"סיפוק שמאז הדו"שיח עצמו, לא היה בארץ מאורע כל כך ספרותי כמו הקוקטייל הזה. הם גמרו להיות ספרותיים רק כאשר באמת כל הקיורא כבר התפנה, והשמפניה הלכה הביתה. הסופרים הצרפתיים דו"שווחחו על איפה כדאי לעשות את הדו"שיח הבא. הארוחה כון אמר שבניו-יורק, כי הוא לא היה עם עדיין, ומישל ביטור אמר שישמעו לו, כי יש לו נסיון בדו"שיחים, והוא יודע שבקיץ הכי טוב לדו"שווחח ביוגוסלביה. לסיכום השיחה יצאו שניהם לדו"סעודה במסעדה מזרחית.

אשקלון

גן הפחת אל הפח

השבוע נכנסו אחרוני הידורים ל-270 דו"רות חדשות שנבנו באשקלון. חברת השיכון דאגה לכל פרטי הדיוור במקום, ושכחה רק

מרים ויחיאל אבשרה

צעצועים, משחקים וילדים קטנים

פרט פעוט: לסדר בחצרות הבניינים מית"קנים לפחיהאשפה.

מסביב לאשקלון יש ים, ודקלים, ושדות ירוקים מכוסים בעצי צאלים, ומתחת לכל עץ יושב רועה ועזים, והגמלים של הכו"רים אינם מקשטים את כל המקומות שאינם מקו"שטים די.

פח לזוגות צעירים. בתוך אשקלון יש שני הצאים, החצי האחד הוא שיכון אפרודי והחצי השני הוא שמשון. בין שיכון לשיכון יש רחובות, ועל הרחוב